

S. M. Petersen: Jeg maa tilføie, at ifølge de faa Mars Erfaring, jeg har havt som Medlem her i Thinget, har jeg næsten tabt Haabet om og Tilliden til de saakaldte store og gjennegrubende Reformer. Man hører saa ofte tale om dem, ja, man hører endog den enkelte Minister udtale sig om dem, og saa lader han os reise hjem i det gode Haab, at vi snart skulle see nogle store, gjennegrubende Reformer, men, naar vi saa komme sammen igjen, viser det sig, at vi have faaet en anden Minister, og Haabet om Reformen er saaledes gaaet tabt. Dersom det ikke forholdt sig saaledes, saa skulde jeg ikke være saa bestemt paa at holde paa Forlaget. Naar den ærede Minister siger, at han ikke skjønner, at der er Grund til at foretage netop denne Forandring, saa kan jeg ikke være enig med ham heri, thi det er jo naturligt, at jeg netop anseer den for den meest paatrængende nødvendige. Denne Skat er nemlig efter min Mening ubillig paa to Maader, for ikke at sige paa flere. For det Første hviler den, hvad Landet angaaer, næsten udelukkende paa Selveierdistricterne, og derhos hviler den ogsaa, — vel ikke udelukkende, thi jeg veed meget vel, at der ogsaa er formuende Folk, der laane Penge — men dog fortrinnsviis paa den Uformuende. Det er to Ubilligheder ved Siden af hinanden. Dernæst afstedkommer den, som paavilkt af den ærede sidste Taler, naturligviis Besværligheder i Omsætningen af private Gjældsbreve. Dersom den Forandring, der her foreslaaes i Anordning af 3die December 1828, greb forstyrrende ind i andre bestaaende Forhold, saa var det en anden Sag, men jeg troer ikke, den griber forstyrrende ind i noget af de Forhold, som bestaae ifølge denne Anordning; det kan jeg ikke indsee, den gjør. Desuden er det jo heller ikke saa nyt, at man gjør smaa Indrømmelser og Dvittancer med Hensyn til de Indkomster, som Stempelansordningen giver. Vi have jo saa mange Exemppler paa, at der fra Thingets Side ved smaa Love — og ligesaa ad Bevillingsveien — er gjort smaa Indrømmelser til de ærede Ministre, som have forlangt Saadant, og vi ere jo idethale saa vant til Lovstumper, at vi maae lade os nøie dermed, naar

vi ikke kunne faae noget Bedre. Hvad angaaer det Tab, som dette Lovforslag vil forarsage, da kan jeg ikke nægte — skjøndt jeg nødig vil sige det — at jeg troer, Afgangen i Stempelintraderne vil blive lidt større, end det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen) har antaget; men i alle Tilfælde vil, forudsat at Stempelansordningen iøvrigt bliver bestaaende, som den er, med Undtagelse af den her foreslaaede lille Forandring, Selveiendoms Fremme, naar det vedbliver at gaae frem dermed, som det er gaaet i de senere Aar, rigelig kunne dække den Underbalance, som denne Forandring vil forarsage, og skulde det være en Grund for den høitærede Minister til at modsætte sig Forlaget, at han ikke vidste, hvorledes det deraf flydende Tab skulde blive dækket, saa troer jeg at kunne besvare det med, at, naar den ærede Minister vil gjøre, hvad der staaer til ham, for at virke for Selveiendoms Fremme, saa vil han ikke alene faae Tabet dækket, men endog faae et ganske overordentligt Overskud; han vil derved gjøre godt paa to Maader og desuden vinde tusinde Erkjendtliges glade Tak.

S. Müller: Jeg skal ikke indlade mig paa denne Sag i dens Heelhed, men maa dog tage til Gjenmæle imod, hvad der af den sidste ærede Taler blev anført, nemlig at Byrden ved at betale Stempelpapir paa Transporter fortrinnsviis skulde paahvile den uformuende Klasse. Dette troer jeg er aldeles urigtigt, thi i Reglen er det Creditor, altsaa den, som er Indehaver af en Fordring, som ved at transportere kommer til at betale det stemplede Papir, og tænke vi os denne Omsætning fortsat, kommer jo Enhver til at betale Papiret netop eensgang. Overhovedet er det jo ikke den uformuende Klasse, der giver sig af med at udsætte Capitaler, og som Følge heraf er det jo heller ikke denne Klasse, der fortrinnsviis maa betale Transportomkostningerne. Der blev af en anden æret Taler anført temmelig stærke Dittringer imod Stempelansordningen i det Hele; men efter den Erfaring, jeg har, hører Stempelansordningen netop til de bedst skrevne Love, som vi have her i Landet. Dette har jeg i min Stilling havt Leilighed til at erfare, men